

Kjöbenhavn 29 april (Söndag) 1894

Åhls Annie,

Du kan tro att mina tankar ha varit vid
Senatstorget i dag, så ni ju varit de
alla lyhkegjast lottar i hela Helouig-
fns. Jag hoppas att aftaningen full
fröjden utan regn och utan något
annat störande. Här har det varit
grämlig och hotande ut hela dagen.
Först Krohus kommission: Vill du bara
så vanlig och skicka oss de Dr. Schmidt
skicka de mönster han har (tän en vänd af
my. 60 à 70 my) samt uppgifter hvarifrån
hvarje mönster beskriver sig till

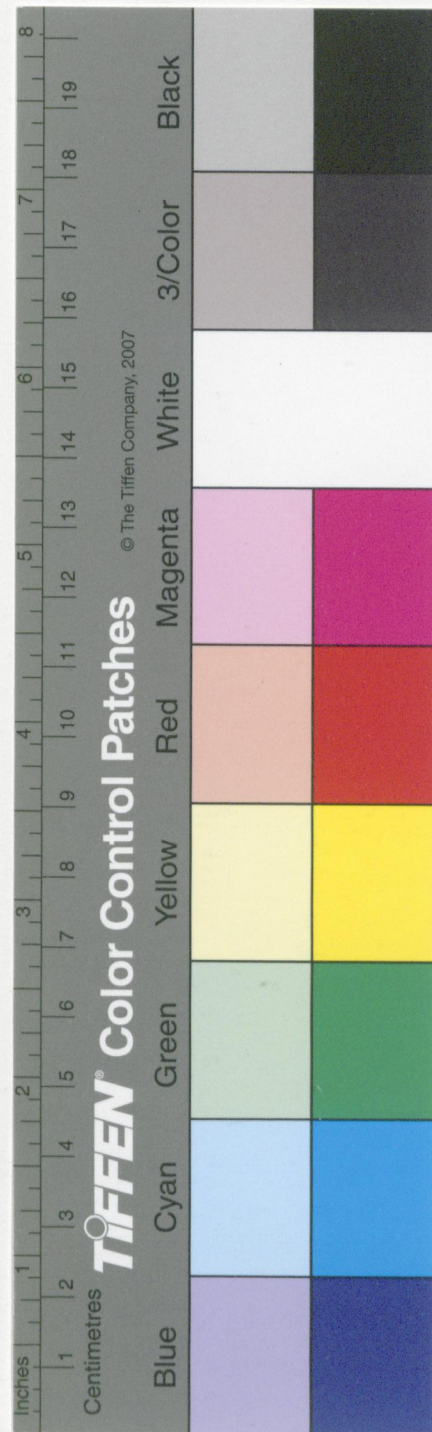
Hon Direktör Pietro Krohn

Kunstindustrimuseet

Industriföringen

Kjöbenhavn.

Indrätt med denna adress undgå nämligen
brodernerna att betala tull. - Betalning
skickas genast sedan salicor hitkommit.
Jag tror att du skulle vara mycket
välkommen här hos Johan Krohn, som verkligen
är en entusiastisk skolkman; han har också
lyckats så väl att hans skola är den mest
öfversökt i Kopen och att gossarne redan vid
förledelse skrivas in i den, som i pagelkåren.
Grefvman Molthes portier har jag efter verklig

oh uventlig anstrængning fæn så bra ad
jeg med kunsten sager i ja, nu kan jeg inte
få det båret. Desmed vil jeg inte sige
ad det ar rigtig bra ellet end ad
mina bedste portrætter. Nu ar omöglig
oh ilke interessant ad male. Dend
staa paanen oh det sterrind i øjnene
kan man se sig tæsej på. Nu giv et godt
oh behagligt oh baltet intyck naar man
kanner hennens nærmere, oh dette kan jeg
på aut saa velk ha in - kanske litet
på den materiel lighedens lækkerhed.
Nu slaa jeg fæn de to portrætter til Brejnt-
ved på Hedersa til Berlin - fæn de nån.
Jeg her næmligen brøjet med pansen
Marie, som du vet - men aum ej kanner
bestamma mig end for Dagt oh fase. In
pastur utan handel gav jeg - möglegen i stor
toilet, ordrebånd oh giveler. Da naar har
et så dygtig tykke som hør så br man fæn
i grand genle, tycker jeg, - så naturlig oh
utan kuns hon ar i i kvardagelag. - Hon
har noget af sily stes, nasen oh mun oh
halan, som giv tilsæla. Dettis ydænde klæppe
øjn - men et smæt fint ansigt oh
en lys høg tude som giv hennens et
mycket bændbæret tykke. - Hon taler
for vandrø oppet om aumig - om sin vandrø
i fæmmande land - den skingjæmnd
af de fæden var offiner i Frankke, sa hennens

leda vid Hofvæsen, rang-oh adelskøjsad oh
ceremonier - oh dit om de politiske historie
na sist. Wethermæniskom, Baron Reedt Thott
oh hon ar ej godt vanner nu. Han,
anser ad hon blandet sig i Saks Son ej
trukkom hennens, oh son kan naturligt
vis ej kan komme at hennens vnder,
saget man, lags en ad pasturs komma
bort. Nu ar dshennens ambition ad
for pasturs an bli. Nu kan jeg modigt de-
for. - Jeg skæn naturligtvis onke ad hon
skulle tykes, bitt for hennens oh pasturs
skulle. - Prins Waldemar ar bitt med
nåja togeds biter. Nu ar derfor alidde
allena - endret adjutanten som kommer nu
oh di, oh hennens vnder, unge molthe horkflet
for offier oh son tui min vanner i Paris!
- De ar bitt franskfædd (han ar god som)
oh kan ar mycket solig, skarp oh vordik -
oh hon tar sig af honom onke emedden
ej ar så rigtig tald hæn i staden. - Hon
kan, oh hon ar færges mer har træk
de så liggiltigt fridmædig ut som enen.
På middagen hos hennens, da hon sa emedden
for molthe Brejntens oh greffe Holsten Holstenborg
Cemend de leov de forhamarte) da sa hon allidde
ad ut - sad ej det ord. - "Vi ha jeg inte en
mer gemensamt intyck, sager hon. - "Hvad
slaa jeg sager den? - Det ar luttigt med
loistad oh fortæller (forliten Eder ilke på fortæller
sager skriften) - den vandrø de ha ar ge sagnal til
vandrø ellet slut på konversationen gav ad man
ilend tykes ad de slæppe en så det utan

